

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 60 kr., za četrť leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Imenitni praznik Lavantinske škofije.

Lavantinska škofija! Častit, svet in vesel den je danes za tebe napočil. Pobožno povzdigni roke, oči in srce k Očetu nebeškemu, od katerega vsak dober dar dohaja. Danes pokaži, da znaš biti hvaležna in iz polnosti srca odrajtaj daritev zahvale za dar preveliki, ki ga že 25 let v svojo časno in večno srečo vživaš. Tvoj preljubljeni duhovni Oče, knez in vladika, Jakob Maksimilijan obhajajo namreč danes 25letnico svojega škofovskega posvečenja, ki so ga l. 1863 na denešnji dan v Solnograški nadškofovski stolici v spremstvu mnogih Lavantinskih duhovnikov vzprejeli.

Ako je že mešniška služba po besedah cerkvenih učiteljev teža, celo angeljskim ramam grozovita, kaj še le porečemo o teži škofovske službe, katera obsega v Lavantinski škofiji 220 župnij, 634 župnijskih in podružnih cerkev, 450 duhovnikov in 471.613 vernikov. In to težo nosijo naš milostljivi knez in vladika na svojih ramah že 25 let!

Koliko skrbi, truda in dela, koliko nevarnih in težavnih potov so v tem času milostljivi knez prestali! Šestkrat so pri svojih višepastirskih obiskavah že celo škofijo prehodili in vse župnijske cerkve že po večkrat obiskali. Povsod so zakrament sv. birme delili, sami pridigovali, odrasene in otroke izpraševali in vse in vsakega brez razločka stanú prijazno sprejemali in poslušali, kdor koli Jim je hotel kaj potožiti, ali Jih prositi tolažbe, nauka in dobrega sveta. — Blizo 30, deloma novo zidanih, deloma prenovljenih cerkev so sami posvetili, in akoravno opravilo posvečenja že samo po sebi dobre tri ure potrebuje, so še vrh tega vsakokrat sami pridigovali in se vselej razveselili, kedar koli so bili na posvečenje nove cerkve povabljeni. — Spodbujali so dušne pastirje, naj bi pridno po župnijah obhajali sv. misijone in stanovske duhovne vaje. Vsako poročilo novega misijona Jim je bilo novo veselje; in če le mogoče, so misijone, zlasti ob sklepu tudi sami obiskovali, cele ure v spovednici pomagali, misijonske križe blagoslavljali in pri teh prilikah vselej tudi sami oznanjevali besedo božjo.

Duhovnikom so še posebej od leta do leta na svoje stroške oskrbovali duhovne vaje in se jih redno tudi sami vdeleževali. V pospeševanje in poživ-

ljenje dušnega pastirstva so se po Njih navodu leto na leto po dekanijah redno obhajali duhovni razgovori, tako zvane pastirske konference; sklepna in glavna konferenca pa je bila v Njih škofovski palači. Eden zmed prvih Avstrijskih škofov so obhajali l. 1883 v semeniški cerkvi sv. Alojzija tako zvano diecezno sinodo, ali shod duhovnih poslancev vseh dekanij itd., da bi se pregledale in presodile duhovne póstave, običaji in šege naše škofije, in sedanjim razmeram pristojno obnovile in proglasile. — V teku teh let so tudi 5krat obiskali grobe sv. apostolov Petra in Pavla v Rimu in ondi blagoslova prosili za nas in našo škofijo; med temi pohodi sta zlasti znamenita: drugi pohod za čas Vatikanskega vesoljnega zbora, in peti pohod ravnokar o priliki zlate meše sv. Očeta.

Kar Jim je pri strogih škofovskih dolžnostih še preostajalo časa, so vsako drobtinico dneva vestno Bogu posvetili s peresom. Da ne govorimo o duhovitih pastirskih listih, ki so jih ne le za postni čas, ampak ob vsaki važni priliki pisali nam za ravnilo, so spisali, še korar v Koroškem Št. Andražu, učeno knjigo: razprave o verozakonu in cerkvi; — in že v škofovski službi, kakor poseben prijatelj in poznatelj cerkvene in svetne zgodovine, zgodovino Žičkega Kartuzijanskega samostana, cerkveno zakonsko pravo in obširno delo: Piji IX. in njegova doba. Prav v tej knjigi pokažejo svoje globoko katoliško čustvo in svojo vdanost do stolice sv. Petra.

Vrh tega so po zgledu Božjega Višipastirja gredoč po dolgi stezi 25letnega škofovskega pastirovanja na vse strani dobrote delili in vse stopinje zaznamljali s plemenitimi deli ljubezni očetovske.

Prvo skrb so naklonili svojim duhovnikom. Že l. 1864 so ustanovili družbo za doslužene duhovnike in l. 1873 to družbo razširili v še obstoječo „družbo duhovnikov“, ter obema družbama do danes že darovali do 10.000 gld. — L. 1869 so darovali v podporo bogoslovske profesorjeve 2000 gld. in l. 1878 za zidanje dijaškega semenišča 1000 gl. in pozneje za kapelo tega semenišča še 500 gld.

Za krščansko izrejo ženske mladeži so malo naselbino šolskih sester v Mariboru l. 1877 povzdignili v samostalno materno hišo in v to svrhu darovali 1000 gld. in pozneje za samostansko cerkev in druge potrebe še zopet 1000 gld. — Kakor rojeni Celjan pa so hoteli zlasti rojstnemu mestu zapustiti vzoren spomenik pravega očeta, ter so ondi ustanovili prelep zavod šolskih sester s šolo vred, in za zidanje in vzdrževanje do danes potrosili že do 20.000 gld. — Katoliški družbi Mariborskih gospá za podporo ubogih družin in zlasti ubogih šolarjev so bili vsa leta preskrbni pokrovitelj in največi dobrotnik z letnim doneskom po 100 gld. in za božične jaslice po 40 gld. — Prav tako so bili družbi rokodelskih pomočnikov ves čas ne le pokrovitelj, ampak pravi oče. Radi in preprijazno so obiskovali njih shode in priproste veselice in z izredno ponižnostjo jih mnogokrat razveselili z podučljivimi nagovori, vzlasti zgodovinskimi. — Z veseljem so pozdravili in potrdili lansko leto v blagor ubogih vpeljano družbo sv. Vincencija in dijaško kuhinjo. — Prav sami pa so vpeljali l. 1881 družbo vednega češčenja sv. Rešnjega Telesa v pomoč ubogim cerkvam, katera je v teh kratkih letih že za dobrih 10.000 gld. cerkvenega blaga med uboge cerkve razdelila. — In prav Oni so tudi bili, ki so l. 1873 probudili ustanovitev kat. tiskovnega društva in „Slov. Gospodarju“, kot katoliškemu glasilu vernih Štirskih Slovencev, položili temeljni kamen z darom 400 gld.

Koliko so darovali za posamezne uboge, za pogorelece, za popravilo ubogih cerkev in za druge dobre namene tukaj v mestu, po vsej škofiji in še daleč čez njene meje, vé le vsevedoči večni Bog. — Prvo mesto v Njih očetovskem srcu je vendar zavzemala in še zavzema Mariborska stolna cerkev. V nje popravilo so kot patron priložili 10.000 fl., so na lastne stroške 200 fl. prenovili škofovski prestol; so omislili srednje okno, naslikano z glavno podobo cerkvenega patrona sv. Ivana Krstitelja za 1846 fl., in so ravno zdaj v vekoviti spomin škofovske 25letnice svoje za pripravo novega glavnega altarja v gotiškem slogu darovali 6000 gld.

Presvetli knez in vladika!

V spominu tolikih dobrot na duši in na telesu se Vam danes cela širna Lavantinska škofija, se Vam duhovniki in verniki preponižno in prehvaležno uklanjamo, Vas odpuščanja prosimo, ako nismo vselej Vašim preblagim željam in namenom zadostili. Vam iz dna sinovsko vdanega srca obljubujemo pokorščino in zvestobo do konca in kličemó z enim srcem in z enim glasom k Bogu večnemu, k Bogu predobrotnemu.

Presvitli knez in vladika! Bog Vas živi, Bog Vas ohrani na blagor Lavantinske škofije še mnogo let!

Šolske knjižnice.

(Konec.)

Odkar imamo novo postavo za ljudske šole, ni strahú, da zmanjka kje šole, kjer je za-njo potreba. Človek si tudi lahko domišlja, da gre vladi skrb za to, da se postavi ondi nova šola, kjer se vidi, da je je treba. Zato pa se tudi zavzame lahko, kedar sliši ali vidi, da se stavi šola, ne da pride za to povelje od gosposke.

Ali kaj doživimo v tem skorej den na den? Nihče ne zna prav, zakaj ali kar na lepem počí glas, da je v tej vasi ali v onem selu treba šole. Nekaj tednov preteče in dotična občina dobi ali pa si napravi sama povelje, da se naj skliče obč. zastop ter se v njem razpravlja vprašanje, je-li in zakaj je v njej treba nove šole. Ljudje še ne pridejo prav do tega, da si razjasni vsak, kolikor je v njegovi moči, le to vprašanje in že sliši, da je občna želja, naj se napravi ondi nova šola pa da se v njej naj podučuje le nemški.

Nova šola je s tem že gotova, za-njo, se pravi, ne bode treba nikomur kaj šteti, za-njo skrbi šulverein. Vse je v redu. Ako pa noče komu to v glavo ter še vpraša, zakaj in kaka da bode ta nova šola, maže se mu okoli ust z medom, če velja kaj v vasi; če pa ni šulverein ravno nevaren, pita se s tepcem ter oštejó ga, češ, da je neumni „bindišar“. Po tej poti dobili smo precej šulvereinskih šol v naše kraje. S prva niso čutile občine vsled njih kake težave, s časom pa skušuje že ena za drugo, po čem da diši pri šulverein — v davku, ki jim ga nalaga nova šola.

V tem se vé, da dela šulverein veliko krivico občinam, toda brez njih volje, to je, če je obč. zastop pravi, ne more jim ničesar. Ali prav v tem čaka može, ki imajo srce za blagor ljudstva, veliko dela. Njim je pred vsem treba gledati na to, da dobi vsaka tudi najbolj skrita občina, v obč. zastop može, to je ljudi, ki kaj umejo ter imajo srce za svojo občino, ne pa le za svojo — brado.

Drugo pa, česar je v tem treba, je to, da gledajo tudi na dosedanje šole, na to, kaj in kako se podučuje v njih. Kako nadzoruje vlada šole in kaj terja ona od njih, to se pač odtegne področju poedinih mož, ali poslanci, zastopniki ljudstva, imajo v tem besedo. Ne dvomimo, da storé oni v tem radi, kar izpoznajo, da je dobro. Ali če se sliši, ali čuti, da vtika v šolo svoje roke kje kdo iz šulvereina ali da tekó va-njo „srebrniki“, tedaj pa, slov. rodoljubi, po koncu! Ako imate srca za svoje otroke, to vemo, da vam dene hudo, če je človek v vaši šoli, ki jemlje „taciš srebrnikov“, ali v tem pomaga le gosposka. Upamo, da vam ustreže v tem, ako se ji uaznani taka — izdaja.

Kar se tiče potlej strupa, ki ga daje šul-

verein otrokom svojih, pa že tudi drugih šol v berilu, tedaj na dom, v tem stori že vsak oče ali mati lahko kaj, da si zavaruje otroka. Naj mu ne pusti brati taciš reči ali ker ima otrok veselje do branja, naj mu priskrbi drugo, dobro berilo! Nekaj premore v tem že vsaka hiša, saj je enako berilo po ceni in če se na-nj pazi, trpi po več let in dobode ga torej lahko več otrok v roke.

Težko pa, da bode zadosti na tem, kar storé stariši. V tem bode treba še več, treba bode pomoči rodoljubov in menimo, da naj seže tu vmes družba sv. Cirila in Metoda. V prvi vrsti pa je tu dela za njene podružnice in čisto posebej v enaciš krajih, kjer je šulvereinska šola. Dobro bode tedaj, če si priskrbé obilo in dobro berilo za otroke ter ga dajo po umestni poti učencem take šole v roke.

S tem pa se vé, da ne rečemo, naj skrbé podružnice samo za šulvereinske šole, za pomilovanja vredne otroke, ki hodijo va-nje. Dobro delo storé vselej, ako priskrbé, kolikor jim je možno, tudi drugim otrokom dobrega berila. Preveč ga menda nima nobena ljudska šola. Gleda se pač doslej še vse premalo na šolske knjižnice in vendar so tudi oné važno sredstvo domoljubne izobražbe.

Gospodarske stvari.

Pitanje telet.

Najbolj se redijo teleta, ako sesajo. Ako se pa nameri, da se morajo poprej odstaviti, preden so za mesarja, morajo se pitati z mlekom. Mleko pa naj se posneme, preden se da živinčetu. Velja namreč od mleka odstraniti vso maščobo. Daje se pa lahko sladko ali gosto kisló. Boljše pa je sladko, kajti po njem se tele bolj redi, ter daje tudi boljše meso. Teletina je namreč najbolj okusna in torej tudi največ vredna, če je bela in mehka. Taka pa je po sladkem mleku. Rudečkasto barvo pa dobi po krmljenju s kislím mlekom. Nikakor pa ne sme dobivati siykastega mleka; po takem dobi drisko in lahko pogine. Če pa to ne, rediti se vendar ne more.

Ako hočeš teletu sladko mleko dajati, moraš paziti, da se ne skisa potem, ko ga posnemeš. Mleko ne sme stati na toplem. Shramba ne sme imeti nobenih kislinskiš snovi. Posoda mora biti snažna, kakor sploh vse mlečne posode. Skrbeti je tudi, da se mleko poprej pogreje, preden se da teletu. Ako sesa, dobi od krave mleko toplo od 35—38 stopinj C. v sebe, in to naj bolj ugaja njegovi naravi. Posneto pa je že ohlajeno, zato naj se nekoliko pogreje. Vendar pa se nikakor ne sme pogreti nad 38 stopinj C. Preveč pogreto bilo bi živinčetu še

bolj škodljivo, kakor hladno. Želodec bi si lahko pokvarilo.

Teletu, ki se je v domačem hlevu povrglo, daje naj se od kraja frišno mleko. Ako pa se kupi, naj se ne jemlje poprej, kakor je že nekateri dni staro. Frišno mleko naj dobiva prvih 6—8 dni. Potem pa naj se zadovoljuje s posnetim in to se mu daje polagoma, najprej tako, ki je še le kakih 12 potem tako, ki je 18, zadnjič tako, ki je stalo 24—36 ur.

Pitovna teleta morajo imeti pripraven hlev, v katerem uživajo potrebni mir. Mlado žival namreč vsaka reč lahko vznemeri, in to ovira njih rejo. Zato je treba hlevske line toliko zadelavati, da je žival v somraku. Svetla solnčna luč vznemirja truplo. Tudi gledé pitanja svinj velja staro pravilo, da se mora dnevna svetloba odstranjevati od živali.

Vsako tele mora imeti svoj poseben ograjen prostor. Pregraja naj bode tako gosta in visoka, da živali ne vidijo druga druge, in da torej ne morejo igrati med seboj ali plašiti se. Prostor ne sme biti tako širok, da bi se moglo živinče obračati. Za srednja teleta zadostuje, ako je posamezni prostor poldrugi meter dolg, pol metra širok in en meter visok. Skrbeti je tudi, da ima suho ležišče. Zato je dobro, tla tako pripravljati, da se lahko gnojica odteka. Toplota naj je enakomerna, kakih 15—20 stop. C. Ob enem je treba skrbeti, da se hlev redno prezračuje, ne da bi bila žival izpostavljena prepihu. Najbolje je, ako se napelja oddušek od spodaj na vzgor. To je tudi za tiste kleti najboljše, kjer se mleko kisa.

Napajati se morajo teleta trikrat na den. Paziti pa je posebno, da se to godi pravilno ob svojih časih. Da je le-to zelo potrebno, prepričaš se lahko sam, ako opazaš tele, kako je nemirno, če ne dobi piče, ko se je približal navadni čaj. Ako mu ne postrežeš pravilno in ob navadni uri, je lahko, da bo pozneje preveč pilo, ter se kakor že koli pokvarilo.

Koliko naj se da mleka na enkrat, to se ne da določiti. Večje, ko je tele, več mora dobiti. Gledati je na to, kaj je živinčetu koristno. Boljša pa je pičila mera, kakor preobilna. Pazi, kako se žival po napajanju obnaša. Ako se mirno vleže, je znamenje, da se je bila nasitila; ako pa je nemirna, daj ji prihodnji obrok več. Ne kaže pa pitovnemu teletu poleg mleka dati še drugih reči, n. pr. lenenih pogač, kruha, moke itd. Meso bi potem ne bilo tako belo in dobro, lahko bi se pa tudi teletu skazila prebava. Pri plemenih teletih je to se vé, da drugače. Ta se morajo navaditi druge klaje, ter se pri teh ne gleda na okusnost mesa.

Sejmovi. Dne 23. januarija v Mozirju, v Marenbergu in v Radgoni. Dne 25. januarija v Artičah, v Gomilici in v Slov. Gradcu. Dne 28. februarija v Mariboru.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Zahvala.) Dne 22. dec. m. l. vršila se je pri nas zelo važna in izvanredna svečanost. Podarilo se je namreč 80 učenecem in učenkam obleka ter tudi nekaj jedil, kar se v Ljutomeru do sedaj še ni dogodilo. Povod temu je dala preblaga in mila gospa supruga c. kr. okr. glavarja, baroninja Mac Nevin O' Kelly, katera je 15 učencev in učenk sama popolnoma oblekla ter dala poziv, da se je nabrala v trgu pri rodbinah, ki so šoli zmiraj prijazne, lepa vsota in tako se je zamogla omisliti tolikim otročičem cela obleka. Izpolniviš jedno najprijetnejših dolžnosti, izreka tedaj podpisano šolsko vodstvo najiskrenejšo zahvalo žlahtni gospej baroninji, ki je to dobro misel sprožila, potem vsem drugim gospem in gospicam — v prvej vrsti gospej Kocijančič, soprugici c. kr. okraj. sodnika — ki so s požrtovalnim trudom izdelovale obleko, potem gg. trgovcem za podarjene tople snovi, drugim blagodušnim rodbinam pa za darovane denarje in poslana jedila in vsem, ki so k temu kaj pripomogli, ter reče v imeni podarjenih: „Bog Vam plati!“

Jos. Horvat, šol. vodja.

Od Sv. Vrban v Slov. gor. (Malenkostne naše zadeve v občni poduk.) [Konec] Zdaj piše J. M. list kraj. šol svetu ter tirja prvi račun nazaj. Odsek, nič hudega sluteč, mu izroči original, vendar pa tistega prepíše in odsek se na prepisu podpiše s to opombo „da je ta prepis originilu popolnoma ednak“. Odzaj je padala toča M. srditosti na računsko pregledovalce; grozi se s tožbo; stroške pri tem si bode debelo zaračunal, ker pri njegovem „geschäfte“ ni to malenkost celi račun spet prepisovati itd. Za nekoliko tednov pošlje M. „drugi račun“; v njem sprejme imenovanih 600 fl. tudi med „dohodke“; vendar si za svoje „velikanske zasluge“. „razna pota“, „pisanja“ tako veliko mavho sošije, da je kar vseh 600 fl. v tisto potisnil. Sedaj še ostrejše tirja, naj se ta „račun“ odobri „ali kakor je kraj. šol. svetu dne 24. sept. 1884 pisal: „Naj se mi da absolutorij, da se stvar že enkrat dožene, kajti okrajni šolski svet ne bode ničesar (aha!) ugovarjal zoper sklep kraj. šol. sveta“. Večina rač. odseka ni verjela modrosti Mariničevi. Dne 26. novembra 1884 še poskusi M. enkrat pisati, ali ta dopis mu je že delal nek doktor iz Ptuja, da bi se odsek prej udal. Odgovornost, in poštenost je sedaj tirjala, da je kraj. šol. svet vso to zadevo izročil c. k. finančni prokuraturi, kot postavni zastopnici šolskih zadev. Pravda je trajala nad dve leti. Liberalnega možičlja je podpirala cela „Ptuj-ska garda“. Marinič je vabil na lov k sebi, pojedine daval, med ljudi trosil, da so udje kraj. sveta le „hascherl“. Jesen l. l. ga je še stari

visoko-nemški okrajni zastop v Ptujju spet prav „liberalno“ izvolil v okrajni šolski svet za Ptujski okraj. M. domov prišedši se je grozil, da bode sedaj krajni šol. svet „mores“ učil. Pa kljubu temu je pravica zmagala. „Ober baumeister“ je pravdo zgubil. Delegirana je bila od Celjske nadsodnije za to c. kr. sodnija v Ptujju; ta je popolnoma potrdila vse tirjatve računskega odseka. M. je apeliral na c. k. deželno sodnijo v Gradec; tudi tam je padel. Zdaj še spet ponudi „dobro pogodbo“ kraj. šol. svetu pri sv. Vrbanu. Pa nikdo ga ni več poslušal. Grozi še se enkrat, da bode iz nova dal preiskati celo zadevo računsko. Sodnija mu obrok dovoli. — Na „Treh kraljev“ den dobi krajni šol. svet naznanilo c. k. fin. prokurate, da je obrok dotekel in M. pravdo popolnoma izgubil. V štirinajstih dneh mora plačati šolsk. zavodu 1079 gld. 24 kr. in obresti 118 gld. Zraven tega še vse tožbinske stroške, ki so pri fin. prokuraturi sami nad 78 gld. — Če ne plača pride pa na boben! Tu je spet nov dokaz, kake so naši liberalci in sploh prijatelji nemškutarije! In take može volijo udje okraj. zastopa Ptujjskega med svoje ude!

Iz Podove. (Vprašanje.) V Podovi je pretekla triletna doba za župana že dne 2. avgusta 1887 ali imeli smo še le dne 12. decemb. l. l. volitvo za občinski odbor. In kaj je kje sedaj uzrok, da ni volitve za župana? Jaz vem, da je c. kr. okrajno glavarstvo v Mariboru naročilo, naj se stori volitev, saj ni nobenega uzroka zoper njo. Mili se pač našemu županu pustiti svoj smolnati sedež ali kali? M. D.

Od Slovenjgraškega okraja. (Čudna izvolitev.) Okrajni šolski svet Slov. grada je volil pri zadnji seji šolskega nadzornika za šolski svet občino Šentiljske ali čudno, volil je moža iz Šmartinske občine, okolice Dobrova. Le ta pa še dozdej ni v Šent-Ilj všolana. — Tedaj ti gospodje niso v Šentiljskem šolskem krogu našli moža, ki bi bil za ta posel sposoben! Kaj takega še naši nasprotniki niso nikdar storili! To je sramotno.

„Eden volilcev.“

Iz Vojnika. (Mlačnost.) Stanku Vrazu, maloštirskemu rojaku, je bil pregled v slov. prihodnost tako meglen in mračen, da se je odpovedal vsej nadi o združenih Slovencih, ker si jeden milijon Slovencev ni možen vtemeljiti lastnega slovstva. Naš narod je dospel že visok grič v svojem slovstvu; kar najedenkrat, (bodi Bogu potoženo), obstaja... Imeli smo izvrstne leposlovne liste ali razen „Ljubljanskega zvona“ se ni nobeden vzdržal. „Kres“, jedin znanstven list naš, umrl je; „Slovan“, jedin ilustrovan list, umrl je. Lastniki teh listov imajo pa skoraj vsi, poleg svojega rodoljubnega truda, še gmotno škodo. Vse to pa najbolj zavoljo mlačnosti narodnjakov. Poznamo može, dasi so trdnostali,

značajni Slovenci, vendar med svojimi osmimi, devetimi listi. naročujejo komaj po — dva slovenska. — Res se najdejo rodoljubi, ki vse storijo, kar morejo; večina pa je preveč mlačna. Ako bo tako zanaprej, bodo se pokazali žalibog še prehudi nasledki našemu narodu. Bog, da bi ne bilo potreba nam trkati tedaj na prsi: „Mea culpa; nostra culpa“. — Ne vem, ali se zima po mrzlih srcih ravna, ali srca nekaterih po mrazu zimskem; to pa je resnično, da je okolu novega leta bivalo v strašanskem soglasju. — Kateri pa so obdržali prav vroče sreč, njim pa osoda ni dala gmotnih moči, ga pokazati. Quidam.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Pismo svitlega cesarja do grofa Taaffe skliče drž. zbor na sredo, dne 25. janüvarija v posvetovanje. Kakor je podoba, pride nova postava v razprave gledé ljudskih šol. Da se taka sklene, želé sicer vsi konservativci, najbolj pa hodi za njo nemškim, kajti le ti čutijo najhuje, da je doslenja ljudska šola medverska. — Semtertje se sliši, da hoče grof Taaffe v ministerstvo vzprejeti še dr. Schmeykala, vodjo kujavih Nemcev na Českem. Ako jih spravi — Nemce in Čehe — tako pod en klobuk, naj že bo, toda mi ne verjamemo, da mu to obvelja. — Večina odseka, ki ima v štaj. dež. zboru v rökah ukaz ministra za pravovodje gledé slov. vpisovanja v zemljiške knjige, predlaga zboru, naj dež. odbor toži g. ministra pri drž. sodišču. Sirota g. minister, sedaj bodo pa po njem! — Zeleznico Poličane-Slatina je padla v graben, dež. zbor ni postavil za njo nič več podpore. G. dr. Jurtela je predlagal, naj se postavi za to leto še 600 000 gold., a dež. zbor ni bil njegovih misli. — Na pivo plačuje se poslej dež. priklada, kacij 70 000 gold. pride s tem v deželno kaso. Čudno, da so bili pri tem nemški kmečki poslanci zoper to priklado, ali bi pa mesto nje naj zopet zemljišča, torej samo kmetje plačevali? — Koroški dež. zbor je dovolil 20 000 gold., naj se naredi troje ubožnic, to je hiš, v katerih bodo imeli ubožci svoje zavetje, ime jim pa bode 1., 2. in 3. Franc-Jožefova ubožnica. Isti dež. zbor je vzvišal ljudskim učiteljem plače in čudno, nima prav nič zoper to, da se ženijo učiteljice, učiteljem pa poje hvalo, češ, da se nosijo prav — to je, da nosijo rep — nemškutariji. — V Borovljah je sedaj dovolj dela, kajti naročenih je pri tamošnjih puškarijah več reči za puške repetirke, ki jih dobode c. kr. vojaštvo. — V Ljubljani in po bližnjih vaséh razsaja huda bolezen, osepnice, ter sega precej gosto po otroke, pa tudi odraslim ne prizanaša. — Tudi po Kranjskem stavi se novih šolskih poslopij in menimo, da ne več, kakor jih je treba,

vse eno pa še preveč za obč. kaso. Tako n. pr. jemlje Višnjagora 55% na drž. davek, to pa, ker ima novo šolsko poslopje. Seveda, brez nič ne postavi se nič, tedaj tudi šolsko poslopje ne. — Iz Gorice pride g. dr. F. Kos, prof. na ženskem učiteljsku, v Koper na moško učiteljsku. Ta prestava je nekako zoper navado, ali se jim pa ne kaže kje g. profesor preveč Slovence? — Prvi teden tega leta je umrlo v Trstu 105 ljudi, 52 moških in 53 ženskih, lani pa jih je v isti dobi bilo 114 umrlo. — V dež. zboru v Poreču je ital. večina istotako zoper uredbo ministra gledé na slov. vpisovanje v zemljiščne knjige, kakor je pri nas nemška. — Madjarski vladi mesto Zagreb ne voli po volji ter gleda še ona potlej strožje na uradnike, češ, da volijo oni zoper njo. Ljubi Bog, pa je to potlej tudi v resnici velik greh! — V ogerskem drž. zboru boji se vlada, da jej bode trpkih besedi od nasprotne stranke a misli si: Beseda še ni nikogar ubila, ter dela pridno naprej — dolgé, to se pravi, če še ji hoče jud kaj dati. Sedaj pa odkimava že tudi ta ter ji ne odpré več iz lehka svojih žepov.

Vunanje države. Kar je bilo tako srečnih, da so bili lahko vpricho pri zlati maši sv. Očeta, vsi vedó le eno — to, da se ne da izreči, kaj so čutili tisto zlato uro v svojem sreč. Lehko se umeje, da še prihaja vedno tujcev v Večno mesto, da se pokloni sv. Očetu. — Kralju ital., Umbertu, je, to si mislimo lahko, v tem težko pri sreč, saj vidi, da je tu na poti ali kaj si hoče? Nekoliko odškodnine je bilo za-nj v ponedeljek, dne 9. januarija. Obhajali so obletnico smrti Viktorja Emanuela in prišlo je veliko ljudi na grob tega kralja, pod katerim je prišel Rim v roke Italije, ter postal nje glavno mesto. — Sedanji predsednik francoske republike ne dopade več nekaterim možem in zakaj ne? Storil je pregreho strašno, sv. Očetu je čestital, tedaj pa je storil nekaj, kar so storili nejeverci ali krivoverci, toda kat. Francija bi ne bila smela! Ubogo ljudstvo, ki sluša na take ljudi. — Anglija nima še volje dati irskemu ljudstvu pravic, kakor jih mu je treba, da še ostane katol. ljudstvo. Že ednajst irskih poslancev sedi pod ključem, češ, da so oni krivi, če se ne uda še irsko ljudstvo. Bog naj ubogim Ircem že preloži kmalu ta težek križ, ki jim leži že 300 let na ramenih! — Belgija ima v Indiji veliko naselbin in za nje jim je treba vojakov. Domačih pa se jim zdi škoda, zato najemajo tuje vojake, kjer jih pač dobé. Sedaj pa so prišli Nemci jim na sled, češ da jemljejo tudi iz Nemčije mladeničev med svoje vojake. To se ve, da se godi le za drag denar, vse eno pa je za to huda jeza v Nemčiji. No bode pa že bolje! — Bismarck tirja sedaj bojda 100 milijonov za vojaštvo in kaže se po tem takem zmerom bolj, da je le on kriv krika o bližnji

vojski, Mož hoče pač poslancem tako izviti teh „lumpastih“ milijonov. — Rusi so z novim letom za 13 dni pozneji, kakor mi in so imeli torej še le dne 13. t. m. novo leto. V ta den so pričakovali, da dade ruski car kje kako na znanje, hoče-li vojsko, toda car ni ustregel ljudem, kajti ni jim še besede črhnil ni o vojski ni o miru. — Mladi bolgarski knez, princ Koburški, nima več upanja, da se še vzdrži dalje na knežjem stolu in sam bi bojda veliko dal, ko bi mogel iz lepa — oditi. To je škoda za tamošnje katol. ljudstvo. Vse kaže na to, da je bila zadnja ustaja zoper princa nevarniša, kakor je bila skrajja podoba. Sedaj je zopet tiho po Bolgariji, ali sam večni Bog zna, kako dolgo. — Turčija išče denarja, toda nikogar ne najde, da ji ga zaupa. To je za tako državo velika sitnoba. — Iz Abesinije ni novih poročil in ni verjetno, da bi se zgodilo ondi že kmalu kaj. — Lepo vezilo so dale sv. Očeta žene v Braziliji — 250 sužnjev. Odkupile so jih ter jim dale proste roke — na čast in iz ljubezni do sv. Očeta.

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Na desnem bregu Moldave je novo, na levem bregu staro mesto. V starem mestu je pot, ki drži na Hradšin hitro od pobežja nekoliko, a potem zmiraj bolj napeto. Ko sem šel po bregu gori se je dež ponujal, toda ni mogel kaj prida opraviti, ker solnčni žarki so mu megle pretrgali in prevrtali, in candrave megle so se potem rajši za bregovi poskrile.

Pred kraljevim gradom kupim smodk, seveda dragih, a ne da bi jih kadil in dobri. friški zrak s smrdečim dimom okužal, toti greh imajo tabakarji na vesti, ampak da denarje izmenim, ker nisem niti krajcarja drobnih gleštal. In prav sem storil; zakaj ko bi človek v kraljevem gradu in v stolni cerkvi sv. Vida po debelem denarje delil, bi ga precej slekli, da še domu ne bi mogel.

V kraljevem gradu je namreč pri vsakem yhodu in na vsakem voglu strežaj, čegar suk-nja in hlače so z zlatom in srebrom obšite, in v stolnici postaja po cerkvi menda pol ducenta mežnarjev, ki nosijo prav take talarje, kakor pri nas duhovniki, in vsi ti so pripravljeni, da spremljajo tujca, če mu le migneš, in ti razlagajo zgodovinske znamenitosti bodi-si kraljevega grada, bodi-si stolne cerkve. To so vam pravi kolednjaki, ki svojo pesen. katere so se enkrat na pamet naučili, zapojejo, potem pa čakajo, ali bo kaj — vrgla.

Okoli velikanske stolice sv. Vida je vse živo delalcev in vse polno kamenja in lesovja.

Že pet sto let stavijo ogromno cerkev, pa še dosti manjka, preden bo dozidana. Toda zdaj jako marljivo delajo, in če jo bodo tako vrolo stavili za naprej, mogoče, da tisti Slovenci, ki so zdaj mladeniči, še doživijo veselje, da bode izgotovljena.

Ko v cerkev stopim, zapazim v neki spovednici duhovnika, ljubeznjivega starčka: Bil je spovednik stolne cerkve. Na stolnici sta namreč dva stareja duhovnika nastavljena, ki nimata drugega posla, nego da spovedujeta tujce, ki pridejo na Hradštin romat. Jaz odgrnem zagrinjalo spovednice, in prosim gospoda, ali bi smel na grobu sv. Janeza meševati?

Starček me gleda in me praša, ali imam kaj pisem od škofa, ki pričajo, da sem duhovnik? Ničesar nimam, sem rekel. Veste, pravi potem stari gospod, vi že smete meševati, pa oprostite me, da sem od vas pisem zahteval, ker ni še menda 14 dni, da se je tukaj nekdo duhovnika štulil, a bil je slepar.

Že je devet minolo, ko se podam v žagred, da se opravi za sv. mešo. Troje mežnarjev me je oblačilo. Mučila me je misel: če me že trije oblačijo, koliko jih me pa bo slačilo?

Dijak črne šole, prav ljubeznjivi mladenič, pa je že za menoj stal ter mešne bukve varoval, in si je mislil — misli so proste —, da bode tuji gospod menda že nekoliko globočje v žep segnjal, kakor domači gospodje, če jim streže.

(Dalje prih.)

Smešnica 3. Sosedu ste v živem pogovoru. V tem pa se vgrizne ena v jezik in prikaže se ji kri na ustne. „O“, vsklikne tedaj druga, „kaj pa ti je, da ti teče kri iz ust?“ „Ne vem“, odvrne ta, „menim, da sem se le vgriznila malo v jezik.“ „Joj“, zaupije sosedu, „le hitro teči k zdravniku!“ „Čemu“, odmaje ta, „čemu, saj to ni nevarno!“ „Resnica“, podučuje jo sosedu, „sicer ni nevarno, toda pri tebi je sila nevarno, kajti v tvojih ustih je veliko — strupa.“

Razne stvari.

(Svečanost.) Milostljivi in prevzvišeni knezoškof imeli so dnes, dne 18. januarija, o 25letuici svoje škofovske časti slovesno sv. mašo v stolni cerkvi in so po njej vzprejeli čestito duhovščino in za tem zastopnike c. kr. častnikov, uradov in druge odlične gospôde. Pri sv. maši smo videli razun obilo ljudstva, zastopnike mesta, ravnatelja c. kr. gimnazije, realke in drugih šol.

(Slovesni večer.) V čast mil. in prevzv. knezoškofu je bila v nedeljo v bogoslovju, večeraj pa dne 17. januarija, lepa slovesnost v dij. semenišču. Vdeležili so se je milost. knez, stolni korarji, in veliko drugih mestnih in zunanjih gospodov.

(Dež. zbor.) Posl. baron Hackelberg je v dež. zboru v Gradcu predložil, naj se § 7 in 12 o okr. zastopih predrugačita ter se v njima izreče, da imajo tudi posestniki hiš, ako plačajo od njih 60 gold. davka, volilno pravico v vrsti velicij posestnikov. To je mlin na vodo nemškutarije.

(Oče koroških Slovencev. †) Kakor se nam brzojavlja, je vlč. gosp. msg. Andrej Einspieler, prof. v pok., dež. poslanec in da rečemo ob enem vse, oče slov. Korošcev v ponedeljek, dne 16. januarija po dolgi in hudi bolezni umrl. Pogreb je dnes ob 2½ popoldne. Naj počiva v miru!

(Premeščenje.) Gosp. L. Rattek, svetovalec c. kr. dež. sodnije v Celju, pride v c. kr. višjo dež. sodnijo v Gradcu.

(Častno občanstvo.) Obč. zastop v Velenju je izvolil grofa A. Mensdorfa, veleposestniku pri Velenju, za častnega občana.

(Župan.) Mestni zastop v Brežicah je imel silo pri volitvi župana. Skorej vsi gospodi v mestnem zastopu so izrekli naprej, da ne vzprejmó časti in poslov župana. Na zadnje pa so še vendar-le pregovorili g. Jož. Grossa, hišnega posestnika v Brežicah, da je vzprejel izvolitev za župana.

(Imenovanje.) G. Anton Stepic, kontrolor c. kr. davkarije na Vranskem, postal je c. kr. davkar. Kakor se nam piše, bode ljudstvo veselo tega imenovanja.

(Smrt za smrtjo.) Nedavno smo povedali, da je g. Franc Urban, posestnik v Vuhredu, dne 7. decembra na poti domú gredé od mrtvouda zadet zgrudil se mrtev. Tudi pokojnikovega sina našla je že nagla smrt ter so ga dne 7. januarija že spremili do hladnega groba.

(Letošnje leto.) Kakor je znano, imamo letos prestopno leto, torej 366 dni. V teh je 53 nedelj in še tudi 53 ponedeljkov, ne pa več torkov, kajti zadnji bode že dan starega leta.

(Blaznice.) V naših blaznicah v Feldhofu pri Gradcu, v Kainbachu in v Lankovicah je bilo lansko leto v vsem 1118 blaznih ljudi, 556 moških in 562 ženskih. Vsled žganja prišlo jih je tje bojda 124, drugi pa iz raznih drugih uzrokov.

(Nehvaležni svet.) Nemški listi so kaj veseli zmage nemškutarjev pri obč. volitvah v Celju. Tega jim ne jemlje nihče za zlo, toda ne vemo, kaj rekó oni slov. možje, ki so tudi sedaj potegnili z nemčurji, kajti njih se ne spomni noben listič drugače, kakor da so dobra podlaga za tujčevo peto.

(Izgovor.) V Radiselu na Pohorju je nek vincar pri sosedu ukradel vrv s kozo ali kozo z vrvjo vred. Ko je sosed drugo jutro našel oboje pri vincarju, izgovarjal se je ta, da je bil našel vrv pred hlevom, ter jo je nesel do-

mov, čudom pa se je čudil, ko je videl doma, da je na vrvi sedaj tudi koza. Žendariji pa niso bili njegovih misli ter so gnali sedaj moža v Maribor, češ, da bi bilo za-nj nevarno, ko bi se mu še kedaj kaj enacega zgodilo.

(Slov. učiteljstvo.) Ako postane načrt, ki ga je letos naš dež. zbor vzprejel, postava, dobode dež. šolski svet učitelje po polnem v svoje roke ter jih more predstaviti „iz službenih ozirov“, kamor in kedar se mu zljubi. Če je tak šolski svet v rokah mož, ki imajo srce za ljudstvo in ljudsko šolo, ni taka oblast, kakor jo daje njemu § 15 v roke, Bog zna, kako huda, toda kaj, če niso taki? Odbor okr. zastopa v Ormožu se boji po pravici, da ne dobode kje kedaj našega učiteljstva po tej postavi v roke dež. šolski svet, ki mu bode vse ali v prvi vrsti največ za nemščino, in prosi torej ministra za uk in bogočastje, naj ne predloži tega načrta Nj. veličanstvu v potrjenje.

(Lesno trštvo) V nedeljo, dne 22. ja nuvarija, ima zadruga lesnih trgovcev v Mariboru občini zbor. Zadnjič dne 18. decembra t. l. prišlo je premalo udov in se torej ni obhajal. Lesnim trgovcem pač želimo, da se jim vzboljša trgovina, toda zadruga, kakor je dosedanja, ne daje upanja, da bi za to kaj pripomogla.

(Slovensko uradovanje.) Pri okr. sodnji v Celju se je lani vpisalo 557 slov. ulog v zemljiške knjige, nemških pa še 1222. Za prvo leto, kar se sme vpisovati v nje slovenski, je to število že precej veliko.

Živinski in kramarski sejmovi

v občini Bizeljski vršili se bodo na novo dovoljeni 23. januarija in 26. marca.

Franc Balon,
župan.

Prave voščene sveče,

katere lepo in varčno gorijo in od katerih se ne cedi, priporoča častiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom

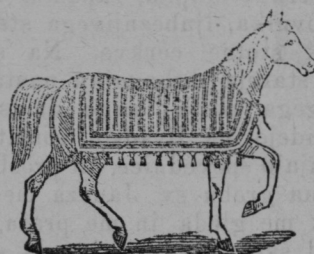
Franc Gert,
medar in svečar v Mariboru.

 Naročila od 5 kil naprej, izvršujejo se natančno in franko po pošti.

6—8

Hram za izvožnjo konjskih odej. Prvi najcenejši vir!

Če konj zboli,
To kmeta boli.

Če se konj odeva,
Se lahko ogreva.

Čudovito oznanilo

vsem p. n. posestnikom konj!

Zavoljo colninske in trgovinske vojske z Rumunijo, Rusijo in Prusijo in ker je promet in izvožnja blaga prenehala, kakor tudi zaradi sedanjega vojniškega položaja in slabih razmer pri kupčiji, leži v moji zalogi več kakor sto ducatov konjskih odej, katere so bile odločene za izvožnjo v razne dežele, tako, da sem prisiljen svojo zalogo odej za vsako ceno razprodati.

Te moje odeje so od prve, večkrat premirane Dunajske tovarne odej pridelane, krasno izdelano težko blago, katere so si naročili najimenitnejši kavaliri, gospoda, gospodarji, posestniki konj in vozniki in so naše zavoljo svoje lepote, trpežnosti in cene najtoplejšo priznanje, o katerem se lahko s pričevali spričam

Razpošiljam vsem p. n. gg. posestnikom konj na Avstriji-Ogerskem in Italijanskem proti povzetju ali pošiljatvi zneska:

konjske odeje prve vrste

190 cm. dolge, 130 cm. široke, najboljše, trpežne kakovosti, temne barve z pisanim robom, debele in tople, dobro izdelane, komad le

1.50

Novošegne odeje za promenado, temno-olte s sedmernačnim robom, blizu 2 metra dolge in 1½ m. široke, najfinjše kakovosti, komad le

2.—

Krasne žveplozlate odeje za voznike in gospodo s čveternim širokim, črno-zoltim ali modro-rudečim robom, blizu 2 metra dolge in 1½ metra široke, lepo izdelane, kinč za vsakega konja komad le

2.50

Ako si tedaj hočete za svoje konje priskrbeti dobre, tople, lepe odeje, poslužujte se te ugodne prilike in naročite si takoj te resnično dobre odeje. Naročite nekaj za poskušnje in bodeite zadovoljni in me boste priporočali svojim znancem, zato Vam bodem hvaležen.

Blagovolite mi natanko naznaniti popolni naslov: Ime, stan, kraj, zadnjo pošto, deželo, da se ne bode zgodila nobena pomota.

S spoštovanjem 2—3

K. Zelinka,
Dunaj, Matthäusgasse št. 5.

Resnica dolgo traja. Od danes naprej in kakor dolgo zaloga seže, ostamo jako velike, debete, široke, močne

konjske odeje

Kar ne ugaša, v zamre se točno

190 cm. dolge, 130 cm. široke za gid. 1.50 komad, ravno tiste prve vrste gid. 1.75, žolte odeje za vozove s 6 razbarvanimi prokomi in robi 190 cm. dolge, 135 cm. široke, d. 2, 195 cm. dolge, 135 cm. široke, dvoj-nato močne in debele, zlo fine gid. 3.—komad.

● Pošiljajte proti povzetju. ● Naslov: „Waarenhaus zur Monarchie“, Dunsaj, III., Hintere Zoll-ambstrasse 9/N. 3-3

Radenska slatina in kopaljšče

z vodo bogato na „natru in lithiju“. Garodove poskušnje so dokazale, da je ogljikokislen lithij najboljše zdravilo zoper trganje v udih.

Radenci je najboljša mizna voda

Poplat in ceniki zastoj in franko.

Vsled obilja ogljikove kisline, natra in lithija rabi se slatina Radenska posebno pri: protinu, žoljši, mehurji in obistni bolezni, hemerojdah, želodčni bolezni in pri nahodih sploh.

Kopelj, stanovanje, gostilna po ceni.

16-26

Dobi se v vseh boljših špicerijskih zalogah in gostilnah.

Harmonična zvonila

jarmi vred proti poroštvu, da so dobro vglasbena in iz najfiniše robe.

Zvončke za na steno, zvončke za službo v cerkvi, za 3, 4, 5 glasov po 6, 8, 10 fl. eden. Dalje:

Cerkvene svetilnike

lustre, svetilnice, svetilnike za na steno, kanontablice, masivne iz zmesi zlatu podobne po izvrstno okusnih modelih lite, ki se krasno svetijo, kakor bi zlate bile, in so trpežne za več, kakor 100 let, solidno delane n jih po nizkej ceni priporočuje

Albert Samassa

c. k. dvorni zvonar in fabrikant strojev in gasilnega orodja

v Ljubljani.

Podrobne cenilnike dopošilja brezplačno in franko.

prodaja

Sveče iz bčelinjega voska Seemann

v Ljubljani.

3-3

Prava francovka (konjak).

SCHUTZMARKE

Kaj je prava francovka? Iz francoskega in južnoštajarskega močnega vina ekstrahiran alkohol, z imenom „konjak“, v obče znano, duh in telo oživljajoče zdravilo in pijača. Kaj se dobi navadno namesto takega zdravila?? Navadni špirit z eterom, kateri ne le nič ne pomaga, temveč še slabo upljiva na truplo. Ako druga zdravila pri protinu, trganju v udih in boleznih v živcih nič niso pomagala, prosim, da se naj poskuša iz spodnje-štajarskega konjiškega vina lastnih goric, destilirani konjak (francovko), ki ima pri vsem boleznih čudno moč. Mala steklenica 50 kr., velika steklenica 1 fl., s podukom, kako se rabi. Stari konjak, kateri se posebno rekonvalescentom priporoča, velja steklenica 1 fl. 50 kr. Vsaka steklenica ima pristavljeno postavno registrirano brambino marko.

Razpošiljatev vrši se naravnost od moje destilacije. Kdor naroči 4 velike steklenice, dobi vse franko in z zabojem vred.

Benedikt Hertl, 12-20

vinogradnik in graščak na gradu Goliču pri Konjicah. Spodnji štajar.

Zaloga za Gradec pri gg. lekarjih J. Eichler in C. Blodig.

HERTL'S FRANZBRANNTWEIN

Postavno vlož. brambena marka.

Marijacetlske kapljice za želodec,

izvrstne pri vseh boleznih v želodcu.

Neprekosljivo sredstvo zoper pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, smrad iz ust, vetrovc, riganje, kolike, želodčni katar, zgago, pesek v mehuru, preveliko slinjenje, zlatenico, bljuvanje, glavobol, če pride iz želodca, želodčni krč, zabasanje, prenapolnjenje želodca z jedmi ali pijačo, gliste, zlezenico, jeternico in hemeroide. Cena stekleuice s podukom 35 kr., dvojna stekl. 60 kr. Osrednje pošiljateljice lekarne

Varstvena znamka Karla Brady v Kromerizu (Moravsko). Marijacetlske kapljice niso tajno zdravilo. Obstojni deli so pri vsaki steklenici v poduku napovedani.

Prave se dobé v vseh lekarnah.

Svarjenje! Prave Marijacetlske žel. kapljice se večkrat kvarjajo in ponarejajo. Znamenje, da so prave, mora vsaka steklenica v rudečem, z gornjo varstveno marko prevedenem zavitku biti in v poduku, ki je pridjan vsaki steklenici, mora še opomneno biti, da je v tiskarni H. Guseka v Kromerizu tiskan.

Prave se dobé: Aussee: lekar K. Lang; Celje: lekar J. Kupferschmied; Fürstenfeld: A. Schröckenfux; Judenburg: K. Unger; Gradec: A. Nedved. 11-52

ŽELODČEVA ESENCA lekarja Piccolija v Ljubljani

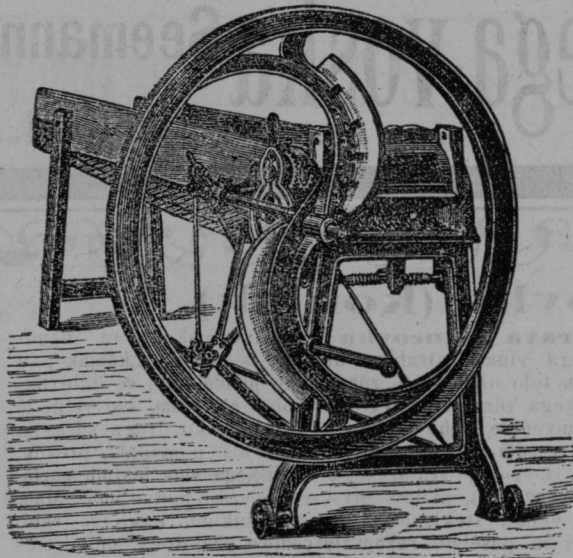
Ta esenca, ki se nareja po nekem receptu gosp. Dr. E. viteza Stöckla, c. kr. vladinega svetovalca in deželno-sanitetnega poročevalca za Kranjsko, je takozvana „Tinctura Rhei composita“, katera ozdravlja vse želodčeve in trebušne bolezni, odpravlja telesno zaprtje, zlato žilo itd. (glej navod, ki je vsake steklenici pridejan). — Izdelovatelj jo pošilja v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr., poštné stroške trpé p. t. naročniki. — Te steklenice prodajo po 15 kr. erg. lekar Rizzoli v Rudolfovem in večina lekarn na Štirnem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolih.

Na Štajarskem. Gradec: Eichler, St. Leonhardstrasse; Nedved, Murplatz; — Aussee: Lang; — Bruck ob Muri: Langer; — Celje: Kupferschmied; — Gleichenberg: Fürst; — Köflach: Bilek; — Lipnica: Russheim; — Ljubno: Filipček; — Ljutomer: Schwarz; — Maribor: Bancalari; — Ptuj: Behrbalk; — Brežice: Schneideršič; — Voitsberg: Guggenberger. 40

Najnovejše v reznih strojih.

Patentiran varstveni rezni stroj

reže 9 dolgosti od $\frac{1}{4}$ —3"

V hipu se lahko ustavi in porine nazaj!

Lepa, natančna rez!

Lahek gon pri naglem delu!

z verigo ali brez nje!

žene se z roko, nogo ali z vitlom.

Gotova varnost zoper nesrečo!

C. kr. izklj. privilegirane
tovarne gospodarskih strojev,
livarna za železo

in

kladivarna na par.

**PH. MAYFARTH & Co. na Dunaju, II., Taborstrasse
Frankobrod na Mainu in Berlin N.**

Podružnice: Budapest, Insterburg, Posen, Dirschau, Hamburg, Osnabrück in Bologna.

Obdarjena z več kakor 200 raznimi darili.

Ogled na željo zastoj in s plačano pošto.

2-10